

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.
R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.
Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén. Al·leluia

Himne

Fidels, atanseu-vos, triomfants i alegres;
veniu-hi, veniu-hi devers Betlem.
On podreu veure nat el Rei dels àngels.
**Veniu i adorem-lo, veniu i adorem-lo,
veniu i adorem Jesús Salvador.**

Deixant les ramades els pastors anaren,
humils, al pessebre, cridats pel cel:
Ara nosaltres a bon pas anem-hi.
Veniu i adorem-lo...

Del Pare celeste, l'Esplendor eterna,
velada en la blanca carn admirarem.
Déu infant tendre i amb bolquers que el faixen.
Veniu i adorem-lo...

Pels homes fet pobre, sobre el fenc reposa.
Besem-lo i dem-li l'amor del cor:
Si Ell així ens ama, qui no l'amaria?
Veniu i adorem-lo...

Salmòdia

Antifona 1 Vaig cridar auxili i em vau guarir; Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre.

Salm 29

Amb quin goig us exalço, Senyor!
M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava,
i no heu permès que se n'alegrin els enemics.

Senyor, Déu meu, vaig cridar auxili, i em vau guarir.
Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts,
quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu,
enaltiu la seva santedat.
El seu rigor dura un instant;
el seu favor, tota la vida.
Cap al tard tot eren plors,
l'endemà són crits de joia.

Jo pensava, quan em veia segur:
«No cauré mai.»
Senyor, quan m'afavoríeu, m'asseguràveu
l'honor i el poder;
en amagar-se la vostra mirada,
vaig quedar trasbalsat.

He clamat a vós, Senyor,
he suplicat al meu Déu:
«¿Què hi guanyareu que perdi la vida
i baixi a la fossa?»

¿És la pols que us lloarà,
que proclamarà que sou fidel?
Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi;
ajudeu-me, Senyor.

Heu mudat en joia les meves penes,
m'heu tret el dol i m'heu vestit de festa;
el meu cor us cantarà, no callaré mai més;
Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre.

Antífona 1 Vaig cridar auxili i em vau guarir; Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre.

Antífona 2 Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa.

Salm 31

Feliç el qui ha estat absolt de la falta
i ha vist sepultat el seu pecat.
Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa,
i dintre seu ja no manté l'engany.

Mentre callava la culpa, era esgotador el meu clam,
se'm consumien les forces;
dia i nit la vostra mà pesava damunt meu,
es fonia el meu vigor com en les secades d'estiu.

M'he decidit a reconèixer la falta,
no us he amagat més el meu pecat.
Tant bon punt m'ho he proposat, Senyor,
m'heu perdonat la culpa comesa.

Que us supliquin els fidels
als moments de desgràcia;
per més que els rius es desbordin,
a ells, ni els tocaran.

En vós he trobat el meu recer,
vós em guardeu del perill.
Tothom celebra al voltant meu
el goig de veure'm lliure.

Em dieu: «Jo mateix t'instruiré,
t'ensenyaré el camí que has de seguir,
seré el teu conseller
i els meus ulls vetllaran sobre tu.

No siguis com el cavall o la mula,
que es desbocaria sense brida ni regnes:
No t'hi podries acostar.»

Els injustos sofriran moltes penes;
l'amor del Senyor guarda
tots els qui en ell confien.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor;
homes rectes, aclameu-lo.

Antífona 2 Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa.

Antífona 3 El Senyor li ha donat la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles li
retran homenatge.

Càntic Ap 11, 17-18; 12, 10b-12a
El judici de Déu

Gràcies, Senyor, Déu de l'univers,
que sou i éreu,
perquè ja heu pres el vostre gran poder
i heu instaurat el vostre regne.

Les nacions estaven furioses,
però ara ha arribat el vostre dia,

l'hora de judicar els morts:
l'hora de recompensar els vostres servents
els profetes,
el poble sant
i tots els qui han reverenciat el vostre nom,
grans o petits,
l'hora de destruir els destructors de la terra.

Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu,
l'hora del seu poder i del seu regne,
i el seu Messies ja governa,
perquè l'acusador dels nostres germans,
que els acusava nit i dia davant el nostre Déu,
ha estat expulsat.

Els l'han vençut per la sang de l'Anyell
i pel testimoniatge del seu martiri,
ja que no van estimar tant la vida
que els fes por la mort.
Alegreu-vos-en, cel i tots els qui hi habiteu.

Antífona 3 El Senyor li ha donat la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles li retrans homenatge.

Del llibre del profeta Isaïes

L'Esperit del Senyor sobre el seu servent

L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor, el dia que el nostre Déu farà justícia, a consolar tots els qui estan de dol, a vestir d'alegria els qui porten dol per Sió, a donar-los una corona en lloc de cendra, perfums de festa en lloc del vestit de dol, i cants de triomf en lloc del desconsol; i els diran roures magnífics, glòria del Senyor que els ha plantat.

Reconstruiran les ruïnes antigues, els edificis enderrocats de tant de temps, restauraran les ciutats devastades després de tantes generacions. Vindran estrangers a pasturar els vostres ramats, gent de fora us conrearà els camps i les vinyes. Vosaltres sereu anomenats «Sacerdots-del-Senyor», us diran «Ministres-del-nostre-Déu». Us alimentareu dels béns dels altres pobles i us guarnireu amb les seves riqueses. Havien passat una gran vergonya, havien hagut de sofrir befes i escarnis; però ara al seu país serà gran la seva felicitat, serà una festa per sempre. Perquè jo, el

Senyor, estimo la justícia i detesto el crim i els lladronicis; els dono fidelment la recompensa i pacto amb ells una aliança eterna.

La seva posteritat serà cèlebre entre les nacions, serà coneguda entre els pobles la seva descendència. Tots els qui els vegin reconeixeran que són un poble que el Senyor ha beneït.

Aclamo el Senyor ple de goig, la meva ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

Lectura espiritual

Dels sermons de sant Pere Crisòleg, bisbe

(Sermó 160)

El qui va voler néixer, per nosaltres volgué que no l'ignoréssim

Tot i que en el misteri de l'encarnació del Senyor sempre hi ha hagut senyals molt clars de la seva divinitat, no obstant, la solemnitat d'avui ens revela i ens fa veure, de moltes maneres, que Déu va revestir-se d'un cos humà, a fi que la nostra mortalitat, embolcallada sempre de foscors, no perdi per la ignorància el gran benefici que per la sola gràcia ha merescut tenir i posseir.

Perquè el qui va voler néixer per nosaltres volgué que no l'ignoréssim, i per això ens ho fa saber, perquè aquest gran misteri de pietat no es tornés ocasió d'un gran error.

Avui el mag troba plorant en un bressol aquell que cercava fulgent entre els estels. Avui el mag admira resplendent entre bolquers aquell que, amagat, intentava descobrir feia temps en els astres.

Avui el mag medita, amb un gran estupor, el que veu allà: el cel en la terra, la terra en el cel, l'home en Déu i Déu en l'home; veu reclòs en un cos petitíssim aquell que tots els segles no poden encabir. I, quan el veu, amb els dons místics confessa sense discussions què creu: amb l'encens el creu Déu, amb l'or, rei, i, amb la mirra, home mortal.

I resulta que el gentil, que era l'últim, ara és el primer, perquè la fe dels mags va consagrar la creença de les nacions.

Avui Crist ha entrat a les aigües del Jordà a rentar els pecats del món: Joan mateix dóna testimoniatge que és per això que ha vingut Crist: *Mireu l'Anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món*. Avui és el servent el qui té el Senyor, l'home té Déu, Joan té Crist; el té per a rebre d'ell el perdó, no pas per a donar-l'hi.

Avui passa el que diu el profeta: *La veu del Senyor sobre les aigües. ¿Quina veu? Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.*

Avui l'Esperit sobreneda damunt les aigües en forma de colom per tal que, així com aquell altre colom va anunciar a Noè que el diluvi s'havia retirat del món, no altrament pel senyal d'aquest fos conegut que el naufragi perpetu del món s'havia acabat. I el colom no va fer com aquell primer, que va dur un branquilló d'olivera vella, sinó que vessà sobre el cap del nou Adam tot l'ungiment del crisma nou, per a complir el que havia dit el profeta: *El teu Déu t'ha ungit amb perfums de festa, preferint-te als teus companys.*

Avui Crist dona l'inici dels senyals celestials quan converteix l'aigua en vi. Però l'aigua s'havia de convertir en el misteri de la sang, per tal que Crist oferís el vi del calze del seu cos als qui beuen. Així s'acomplí allò del profeta: *Ompliu a vessar la meva copa.*

Responsori breu

R / Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

V/ Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

R / Intercediu per nosaltres, Verge Maria.

V/ Al·leluia, al·leluia.

R / Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

V / Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

Càntic de Maria

Antifona Alegrem-nos amb goig de l'Esperit, perquè ha vingut al món la salvació eterna, al·leluia.

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.

Ompler de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare.

Antífona Alegrem-nos amb goig de l'Esperit, perquè ha vingut al món la salvació eterna, al·leluia.

Pregàries

Amb la vinguda de Jesucrist va néixer el poble sant de Déu. Per això diguem amb gratitud i amb joia al nostre Salvador:

Que el vostre naixement alegri el món.

Crist, vida nostra, que vinguéreu a fi de ser el Cap de l'Església,
feu que creixi aquest Cos vostre, construint-se en la caritat.

Vós, que també voleu ser adorat en la vostra naturalesa humana,
feu-nos participar de la vostra naturalesa divina.

Vós, que per l'encarnació sou el Missatger entre Déu i els homes,
associeu-vos més eficaçment per la santetat de vida els ministres de l'Església.

Vós, que amb la vostra vinguda instauràreu a la terra un ordre nou,
atraieu tots els pobles a la salvació.

Vós, que naixent trencàreu les cadenes de la mort,
allibereu els difunts de tots els vincles del pecat.

El Fill de Déu, el nostre Salvador, ha fet de nosaltres fills de Déu; dirigim-nos, doncs, al Pare, dient:

Pare nostre.

Oració

Oh Déu, vos heu volgut que el vostre Fill nascut de la Verge Maria, fos en tot com nosaltres, llevat del pecat; preserveu de la culpa que afeixuga el món els qui per ell hem renascut a la vida de la fe. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els
vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor
Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:

Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).